

Ο «χωρισμός» Εκκλησίας και κράτους στην Ελλάδα

Του
ΑΘΑΝ. ΑΝ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
Καθηγητή Πανεπιστημίου, Προεδρου Ιδρύματος Εθνικού
και Θρησκευτικού Προβλημάτων

Στην εφημερίδα «ΤΟ ΠΑΡΟΝ» (17-5-2015) φιλοξενούνται ενδιαφέρουσες απόψεις για το υφιστάμενο καθεστώς των συνταγματικών, ενόμων και κανονικών σχέσεων Εκκλησίας και κράτους στην πατρίδα μας. Αφορμή, οι δηλώσεις, ευκάριος-ακαίρως, αξιοματούχων της κυβέρνησης, κομιτάτων και βουλευτών, όπως, π.χ., του υπουργού Παιδείας, του κοινοβουλευτικού εκπροσώπου και βουλευτών του πρώτου κόμματος στη Βουλή των Ελλήνων.

Α. Υπουργός Παιδείας. Στην από 13 Φεβρουαρίου επιστολή του Ιδρύματος (απόραση Δ.Σ. 120η /12-02-2015) προς τον κ. πρωθυπουργό, μεταξύ άλλων, επ' ευκαρία των προγραμματικών θέσεων της κυβέρνησης στη Βουλή των Ελλήνων, δηλώνονται: «...Δεχθείτε τον προβληματισμό μας για τις "εξειδικευμένες" θέσεις στη Βουλή του υπουργού Παιδείας για τον εν καιρώ "χωρισμό Εκκλησίας και κράτους". Ο όρος "χωρισμός" υπονοεί κάτι βίαιο. Ο ακριβής όρος είναι "Διάκριση" σχέσεων Εκκλησίας και Πολιτείας. Αυτή υφίσταται σήμερα ως άριστα ρυθμισμένη στη Σύνταγμα και στον Καταστατικό Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδας. Η Εκκλησία αυτοδιοικείται και δεν αναμιγνύεται στην Πολιτεία. Το αυτό οφείλεται και αντιστρόφως ουδέν άλλο επ' αυτού απαιτείται. Η ελεύθερη επιλογή του όρου -θρησκευτικού ή πολιτικού- είναι άλλη υπόθεση. Και οι Μητροπολίτες ενώπιον του Προεδρού της Δημοκρατίας αρνούνται τον όρο, δίδουν διαβεβαίωσην. Στεκόμαστε στις έκαθαρες δηλώσεις ζα ενώπιον του Αρχιεπισκόπου στην οποία στέλνεται τον δύναμην και θα αναβαθμισθούν και θα γίνουν ουσιαστικότερες. Το κοινό στοιχείο, που ενώνει τους δύο θεσμούς, είναι η Κοινωνία - ο Λαός, με τα καθημερινά οέδεια προβλημάτων του. Εδώ υφίσταται θεατικά, εύλογα, "συναλληλία", μεταξύ των προς όφελος του Λαού. Απόδειξη μεγάλη ο αναντικατάστατος ρόλος της Εκκλησίας σε περιόδους κρίσεων, είτε εθνικών είτε κοινωνικών - οικονομικών, όπως σήμερα». Αυτά γράφονται από το Ιδρύμα προς τον κ. πρωθυπουργό, φρονώντες ότι ο κ. πρωθυπουργός ίσταται με πολύ σεβασμό και συνέπεια επί των ανωτέρω διαπιστώσεών μας και δη των δικών του ενώπιον του Προκαθημένου της Εκκλησίας της Ελλάδας.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία, διά της ιστορίας και του σήμερα της Ελλάδος της κρίσεως, είναι συνεκτική και ευεργετική του λαού, ουδόλως αντιπαλόμενη προς αυτόν, όπως συνέβαινε με τους λαούς της Βόρειας και Κεντρικής Ευρώπης, υπό την απολυταρχία του κράτους των Παπάων του Ρωμαιοκαθολικισμού. Εξ ου και ο Γαλλικός Διαφωτισμός, που επέβαλε, εύλογα, κράτος λαϊκό στη Γαλλία και αλλού. Περιορίσθηκε δε το Βατικανό ως οιονεὶ κράτος, πνευματικό καθήρυνσα.

Β. Ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος. Οι δηλώσεις του για τα ιερά λείμανα της Αγίας Βαρβάρας, και με αφορμή αυτά για το συνακόλουθο «ψωματύρι» πάλι περὶ «χωρισμού» στις σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας, είναι ασφαλώς, προσωπικών πιστευμάτων του. Η τιμή προς τις ιερές εικόνες και τα ιερά λείμανα, π.χ., της Αγίας Βαρβάρας, δεν είναι ειδολολατρία. Δεν τιμούμε το ξύλο ή το χρώμα των εικόνων ή τα κόκκαλα των Αγίων αυτά καθ' αυτά. Η τιμή «εις το πρωτότυπον διαβάνει», κατά τη διδασκαλία της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Η Αγία Βαρβάρα, π.χ., άνθρωπος κι αυτή όπως όλοι μας, είναι και προβάλλει ως πρότυπο αγωνιστού ανθρώπου μέχρι αιμάτων υπέρ της ελευθερίας της Θρησκευτικής συνειδήσεως κάθε ανθρώπου, που είναι κύριο χαρακτηριστικό μιας ευνοούμενης Δημοκρατίας, που επί των πημερών της δεν υπήρχε. Υπήρχε, τότε, επί ρωμαίου αυτοκράτορος Μαζιμιανού (286 - 305 μ.Χ.), ιδεολογικός και πολιτικός και θρησκευτικός ολοκληρωτισμός. Έχουμε και πρόσφατο όμως παράδειγμα των άνευ θεού ολοκληρωτικών καθεστώτων, π.χ., η Σοβιετική Ένωση και οι δορυφόροι της, που κατέρρευσαν λόγω της τυραννίας και του ιδεολογικού ψεύδους που επέβαλαν. Ας θυμητούμε τον επίσημη τελευταίο διογκό στη Σοβιετική Ένωση, επί Χρονιστσίφ (1965-1966), κατά της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ρωσίας και των άλλων θρησκειών. Εκεί ο «χωρισμός» Εκκλησίας και κράτους, ως άκρως βίαιος, ήταν καταδιωκτικός και νεομαρτυρικός. Αποτέλεσμα: Η Σοβιετία παρήλθε και η νέα Πολιτεία της Ρωσίας, π.χ., συνεργάζεται σε αρμονία άλλα και διάκριση με την επίζησασα Εκκλησία της Ρωσίας. Απόδειξη μεγάλη των άρρητων αυτών δεσμών και η πρότιμη επίσκεψη του πρωθυπουργού μας στη Μόσχα τον περασμένο Απρίλιο. Συνεργάθηκε με τον Πούτιν, αλλ' επισκέφθηκε, για συμβολικούς λόγους, και τον Πατριάρχη πασών των Ρωσιών.

γ. Επερωτώντες βουλευτές του πρώτου κόμματος. Διαρρηγήσαντας τα ίματά τους, όπως ο Καΐάφας, για τον τρόπο και τα ένδια υποδόχης της Αγίας Βαρβάρας και του Αγίου Φωτός. Φτηνός λαϊκισμός. Υπενθυμίζουμε τις σωστές προτροπές του πρωθυπουργού προς τους βουλευτές του κόμματός του προκειμένου να απαρνηθούν τα βουλευτικά αυτοκίνητα και άλλα προνόμια προς ελάφρυνση των φορολογιούμενων πολιτών. Το έπραξαν: Μπορούν οι επερωτώντες να μας πουν πόσα κοστίζουν οι ίδιοι στον άγρια φορολογούμενο λαό μας; Ο οποίος πού θα απευθυνθεί προς λύσην των υπαρχιακών του προβλημάτων; Στην Κουμουνδούρου και στη Συγγρού ή στην Αγία Βαρβάρα; Εδώ ισχύει ο λόγος του Αρχιεπισκόπου μας. Έχουμε ανάγκη από λόγο, (μεστό, παραγωγικό και υπεύθυνο) και όχι από λόγια, όπερε μεθερμηνευμένον εστί, περιπτολογίες και ανοπήσεις και μεγαλαυχίες. Όλοι σας, όλοι μας, να συμπαρασταθούμε στον πρωθυπουργό της χώρας σε πολιτικοοικονομικό επίπεδο και στον ασφό Αρχιεπισκόπο μας για τα πνευματικά - κοινωνικά προβλήματα, για να βγούμε από τη σημερινή πνευματική και κοινωνική κόλασην.

γι. Οσα γράφτηκαν προς τον πρωθυπουργό, τα ίδια γράφηκαν και προς τον αρχηγό του συγκυβερνώντος κόμματος, υπουργό Εθνικής Άμυνας, ο οποίος γράφει στην από 6 Μαρτίου 2015 απαντητική επιστολή του προς το Ιδρύμα: «Κύριε πρόεδρε... εύχομαι να συνεχίσετε με την ίδια δύναμη την πλούσια δραστηριότητά σας, με γνόμονα τα εθνικά και θρησκευτικά μας θέματα. Με εκτίμηση Πάνος Καρμένος».